

قصاید و قطعات

رودکی

فهرست شعرها به ترتیب آخر حرف قافیه گردآوری شده است. برای پیدا کردن یک شعر کافی است حرف آخر قافیه آن را در نظر بگیرید تا بتوانید آن را پیدا کنید.

مثلاً برای پیدا کردن شعری که مصرع $\text{ألا يا ذا الجلال والإكرام}$ مصرع دوم یکی از بیت‌های آن است باید شعرهایی را نگاه کنید که آخر حرف قافیه آنها «ا» است.

دسترسی سریع به حروف

ا | ب | ت | ج | خ | د | ر | ز | س | ش | ک | گ | ل | م | ن | ه | ی

ا

شماره ۱: بزمن نعره ولیکن ز تو بینم هنرا

شماره ۲: سحرگاهان چو بر گلبن هزارا

شماره ۳: که نام نیک تو دامست و زرقمر نان را

شماره ۴: چه داری دوست هرزه دشمنی را

شماره ۵: به بوسه نقش‌کنم برگ یاسمین ترا

شماره ۶: بانگ بر برده به ابر اندرا

شماره ۷: که گه مادری، گاه مادندرا

شماره ۸: که مکن یاد به شعر اندر بسیار مرا

شماره ۹: با هر که نیست عاشق کم کن قرینیا

ب

شماره ۱۰: با صد هزار نزهت و آرایش عجیب

شماره ۱۱: یاسمین سپید و مورد بزیب

ت

شماره ۱۲: خویشتن خویش را بکوش تو یک لخت

شماره ۱۳: باده انداز، کو سرود انداخت

شماره ۱۴: گفتی: دم گرگ یا پلنگ است

شماره ۱۵: دل نهادن همیشگی نه رواست

شماره ۱۶: کجا میر خراسانست، پیروزی آنجاست

شماره ۱۷: آن شناسد که دلش بیدار است

شماره ۱۸: زمانه، چون نگری، سربه سر همه پندست

شماره ۱۹: چنان که درد کسان بر دگر کسی خوارست

شماره ۲۰: چاو چاو درست چونانست

شماره ۲۱: یا برآورد نیست، یا زد نیست

شماره ۲۲: نزدیک خداوند بدی نیست فرامشت

ج

شماره ۲۳: کین جهان پاک بازیی نیرنج

خ

شماره ۲۴: با دو رخ از شرم لعل و با دو چشم از سحر شوخ

د

شماره ۲۵: وی موی تو چنان چو شب ملحد از لحد

شماره ۲۶: که جهان نیست جز فسانه و باد

شماره ۲۷: برو به هیچ حوادث زمانه دست مداد

شماره ۲۸: تن درست و خوی نیک و نام نیک و خرد

شماره ۲۹: کین عیش چنین باشد گه شادی و گه درد

شماره ۳۰ - در مدح نصر بن احمد سامانی: رستم دستان تویی اندر نبرد

شماره ۳۱: هموار کرد پرّ و بیوکند موی زرد

شماره ۳۲ - در رثای ابوالحسن مرادی: مرگ چنان خواجه نه کاریست خرد

شماره ۳۳: خال ترا نقطه آن جیم کرد

شماره ۳۴: چو از حرارت می دلبرم لبان لیسد

شماره ۳۵ - جشن مهرگان: جشن شاهان و خسروان آمد

شماره ۳۶: وارۀ باغ و بوستان آمد

شماره ۳۷ - دیر زیاد آن بزرگوار خداوند: جان گرامی به جانش اندر پیوند

شماره ۳۸: همین بلات بسست، ای بهر بلا خرسند

شماره ۳۹: لشکر فریادنی، خواسته‌نی سودمند

شماره ۴۰: ریشه عمر من از بیخ بکند

شماره ۴۱: مرگ را سر همه فرو کردند

شماره ۴۲: کرا معاینه آید خبر چه سود کند

شماره ۴۳: درهستی و نیستی لیمند

شماره ۴۴: چنان که بود به ناچار خویشتن بخشود

شماره ۴۵ - عصا بیار که وقت عصا و انیان بود: نبود دندان، لابل چراغ تابان بود

شماره ۴۶: آزاده نژاد از درم خرید

شماره ۴۷: که چابکیش نیاید همی به لفظ پدید

شماره ۴۸: با بوی گل و مشک و نسیم سمن آید

شماره ۴۹: حال شادبست، شاد باشی، شاید

شماره ۵۰: مردم میان دریا و آتش چگونه پاید

شماره ۵۱: مرگ از پس دیدنش روا باشد و شاید

ر

شماره ۵۲: شود سرخ رو در دو گیتی به آور

شماره ۵۳: سه پیراهن سلب دوست یوسف را به عمر اندر

شماره ۵۴ - بر رخش «زلف» عاشق است چو من: لاجرم همچو منش نیست قرار

شماره ۵۵: همچون شمنی شیفته بر صورت فرخار

شماره ۵۶ - در مدح ابوالطیب طاهر مصعبی: مگر جودش ابر است و من کشتزار

شماره ۵۷: هر آینه چو همه می خورد گل آرد بار

شماره ۵۸: وور شود ابر سر رایت تو توفان بار

شماره ۵۹: بادام ترّ و سیکی و بهمان و باستار

شماره ۶۰: چنان گریخت ز دهر دو رنگ، رنگ فتور

شماره ۶۱: چون تو یکی سفلهُ دون و ژکور

شماره ۶۲ - در مذمت اسب خود: نشسته برو چون کلاغی بر اعور

شماره ۶۳: خوشتر آید به گوشم از تکبیر

شماره ۶۴: گرچه خیاط نیند، ای ملک کشور گیر

شماره ۶۵: همی بدادی تا در ولی نماند فقیر

شماره ۶۶: یک نام او عطارد و یک نام اوست تیر

ز

شماره ۶۷: نه به آخر بمرد باید باز

شماره ۶۸: دل به بخارا و بتان طراز

شماره ۶۹: زمانه گوی و تو چوگان به رای خویشت باز

شماره ۷۰: درمه بهمن بتاز و جان عدو سوز

شماره ۷۱ - در مدح نصر بن احمد سامانی: و بر نیایم با روزگار خورده کریز

س

شماره ۷۲: به یکی جاف جاف زود غرس

ش

شماره ۷۳: تا خلق جهان را بفرگندی به خالوش

شماره ۷۴ - در رثای شهید بلخی: و آن ما رفته گیر و می اندیش

شماره ۷۵: به خدمت آمد، نیکو سگال و نیک اندیش

ک

شماره ۷۶: گرد درگاه او کنی لک و پک

شماره ۷۷: چنان که جاه من افزون بد از امیر و ملوک

گ

شماره ۷۸: صدسال مست باشد از بوی او نهنگ

شماره ۷۹: به یک دست جام و به یک دست چنگ

ل

شماره ۸۰: ترش شوند و بتابند رو ز اهل سؤال

م

شماره ۸۱: بزرگوار دو نام از گزاف خواندن عام

شماره ۸۲: کزو نیست بهر من جز سوتام

شماره ۸۳: چهار ساله نوید مرا که هست خرام

شماره ۸۴: گنه خویش بر تو افگندم

شماره ۸۵: رسد مرحبا از زمین و زمانم

شماره ۸۶: اندوه درم و غم دینار نداریم

شماره ۸۷: وز دست نیکوان می بستانیم

ن

شماره ۸۸: راست چون بر درخت پیچد سن

شماره ۸۹ - مادر می: بچه او را گرفت و کرد به زندان

شماره ۹۰: زین بی نمک ابا منه انگشت در دهان

شماره ۹۱: زرین نهد او به تیر در پیکان

شماره ۹۲: تو برو خوار خوابیده، ستان

شماره ۹۳: چون ستاره بر زمین از آسمان

شماره ۹۴: از من دل و سگالش، از تو تن و روان

شماره ۹۵: گرد سرین خواهی و بارک میان

شماره ۹۶: چه چیزست آن پلایک تیغ بران

شماره ۹۷: خواهی کز مرگ بیابی امان

شماره ۹۸: آهوپی نام نهاده یکران

شماره ۹۹: ما چو صعوه، مرگ بر سان زغن

شماره ۱۰۰: گنگ فصیح است، چشم نی و جهان بین

شماره ۱۰۱: گل غنوده برانگیخته سر از بالین

شماره ۱۰۲: با هر که نیست عاشق کم گوی و کم نشین

ه

شماره ۱۰۳: هیچ نادان را داننده نگوید: زه

شماره ۱۰۴: اگر فرشته ببیند درافتد در چاه

شماره ۱۰۵: تا باز نو جوان شوم و نو کنم گیاه

شماره ۱۰۶: ساق چون سوهان و دندان بر مثال استره

شماره ۱۰۷: بنگریزد کس از گرم آفروشه

شماره ۱۰۸: چنان مادر ابر سوک عروس سیزده ساله

ی

شماره ۱۰۹: چنان که خاطر مجنون ز طره لیلی

شماره ۱۱۰: و چون درونه شد آن سرو بوستان آرای

شماره ۱۱۱: چون ملحم زیر شعر عنابی

شماره ۱۱۲: باز بر چنگل عقابی

شماره ۱۱۳: و یا چون برکشیده تیغ پیش آفتابستی

شماره ۱۱۴: گویا آن چنان شکستستی

شماره ۱۱۵: نی بدان چشم کاندرا او نگری

شماره ۱۱۶: چون یکی خشم آورد کیفر بری

شماره ۱۱۷ - ای آن که غمگنی: وندر نهان سرشک همی باری

شماره ۱۱۸ - گل بهاری! بت تتری! نبیذ داری، چرا نیاری

شماره ۱۱۹: کت خالق آفرید پی کاری

شماره ۱۲۰ - کاندرا جهان به کس مگرو جز به فاطمی: شبنم شدهست سوخته چون اشک ماتمی

شماره ۱۲۱ - بوی جوی مولیان آید همی: یاد یار مهربان آید همی

شماره ۱۲۲: تو نه خدایی، به هیچ خلق نمایی

شماره ۱۲۳: چه آب جویم از جوی خشک یونانی

شماره ۱۲۴: که دل شاد دارد بهر دوستگانی

شماره ۱۲۵: باشد فرزندی و خردمند نی

شماره ۱۲۶: کاسد شد از دو زلفش بازار شاهیوی

شماره ۱۲۷: می خور، که بد اندیش چنان شد که تو خواهی

شماره ۱۲۸: آرام و طرب رامده از طبع جدایی

شماره ۱۲۹: گلشن عشق را بهار تویی